

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 9427 af 15/08/1997 (Historisk)

**Ankestyrelsens principafgørelse O-118-97 om tandbehandling -
ulykkesbetingede skader - hjælpemiddel - varig nedsættelse af
funktionsevnen - kosmetisk vansirende følger - skade på protese**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201616-96

Ankestyrelsens principafgørelse O-118-97 om tandbehandling - ulykkesbetingede skader - hjælpemiddel - varig nedsættelse af funktionsevnen - kosmetisk vansirende følger - skade på protese

Resume:

Støtte efter hjælpemiddelbekendtgørelsen til tandproteser i tilfælde af funktionelt ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger af ulykkesbetingede skader på tyggesystemet var ikke betinget af, at skaden skete på egne tænder, idet også skader på protese var omfattet.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 1

Vejledninger:

Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler i henhold til bistandslovens § 58 - NKH 06.09.34 - Tandproteser

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en 67-årig kvinde, der den 1. maj 1996 faldt og bl.a. knækkede overmundsprotesen.

Den følgende morgen henvendte ansøgeren sig til tandlægen, der konstaterede, at protesen ikke lod sig reparere, hvorefter ansøgeren fik fremstillet en ny protese.

Den 29. maj 1996 modtog kommunen ansøgningen om økonomisk støtte til protesen efter § 58.

Ved kommunens afgørelse af 17. juni 1996 blev der meddelt afslag på det ansøgte.

Der var fremsendt regning vedr. undersøgelse og tandrensning, røntgenoptagelse og hygiejnetillæg samt unitor (protese) på ialt 6.074 kr.

Der var endvidere fremsendt regning vedr. røntgenoptagelse samt hygiejnetillæg på 424 kr.

Af et brev fra ansøgerens tandlæge fremgik det, at ansøgeren havde været fast patient hos denne siden 1966. Det fremgik også, at ansøgeren havde et velbehandlet tandsæt og på ingen måde havde misligholdt sine tænder. Det fremgik videre, at ansøgeren i maj måned 1996 henvendte sig efter et fald. Ansøgeren havde under dette fald knust fronten (tænder/akryl) på overkæbe-unitor. Stellet var knækket to steder, samt bøjet. Denne unitor kunne ikke repareres. Før ansøgeren faldt, var unitoren, som var fra 1966, vel-fungerende. Ansøgeren fik fremstillet en ny unitor. Endelig blev det oplyst, at ansøgerens underkæbebro løsnede sig den 16. juli 1996, men at denne ikke var løs efter faldet.

Ankenævnet besluttede at pålægge kommunen at bevilge økonomisk støtte efter bistandslovens § 58 til den ansøgte delprotese.

Nævnet udtalte indledningsvis, at der i medfør af Socialministeriets hjælpemiddelbekendtgørelse kan ydes økonomisk støtte til tandproteser i tilfælde af funktionel ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger af bl.a. ulykkesbetingede skader på tyggeorganet (tænder, mund, kæbe samt omgivende væv).

Det var endvidere anført, at det af Socialministeriets vejledning nr. 1 af 14. juni 1988, pkt. NKH 06.09.34 fremgår, at hjælp til almindelig forebyggende og behandlende tandpleje ydes til voksne efter sygesikringsloven, og kun hvor hjælp ikke kan ydes efter denne bestemmelse, kan hjælp efter bistandslovens § 58 overvejes.

Hjælpen ydes til tandproteser som erstatning for en eller flere manglende eller beskadigede tænder. Det fremgår ikke af de nævnte bestemmelser, at eventuel støtte er betinget af skade på egne tænder, jf. herved at Den Sociale Ankestyrelse i SM 0-54-94 (ulykkesbetinget skade på stiftfortand) behandlede sagen efter bistandslovens § 58.

Nævnet havde ved beslutningen lagt vægt på, at Ankestyrelsen i SM 0 54-94 ikke havde sondret mellem skade på egne tænder contra skade på tanderstatninger, og at der i det foreliggende tilfælde fandtes at være tale om en skade, der havde medført nedsættelse af funktionsevnen og haft kosmetisk vansirende følger.

Nævnet havde endvidere lagt vægt på det af nævnets tandlægekonsulenter udtalte, hvorefter den udførte behandling måtte anses for velbegrundet og eneste mulighed.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt der kan ydes økonomisk støtte efter bistandslovens § 58, i tilfælde af funktionel ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger af ulykkesbetingede skader på tandproteser.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren havde krav på økonomisk støtte efter bistandslovens § 58 til unitor (protese) til 5.800 kr. samt til udgifterne på henholdsvis 90 kr. til røntgenoptagelse og 51 kr. til hygiejnetillæg i forbindelse med udskiftningen af den ødelagte protese. Ialt 5.941 kr.

Begrundelsen for afgørelsen var, at Ankestyrelsen, ligesom nævnet, ikke mente at støtte efter bistandslovens § 58, jf. hjælpemiddelbekendtgørelsens § 10, nr. 1 til tandproteser var betinget af, at skaden skete på egne tænder.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på ordlyden af bekendtgørelsens § 10, nr. 1, jf. § 7, hvorefter der, når behovet er tilstede, kan ydes hjælp til anskaffelse af tandproteser i tilfælde af funktionelt ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger af ulykkesbetingede skader på tyggeorganet (tænder, mund, kæber samt omgivende væv).

Begrundelsen var videre, at Ankestyrelsen fandt, at den udførte behandling med fremstilling af en delprotese i støbt stål i overkæben var en god og forsvarlig løsning. Endvidere havde ulykken været funktionelt ødelæggende, da den medførte, at ansøgeren ikke længere havde tænder i fortandsområdet, hvilket også måtte siges at være kosmetisk uacceptabelt. Ankestyrelsen lagde herved vægt på ansøgerens egne oplysninger om hændelsen den 1. maj 1996 samt oplysningerne i brev fra tandlægen.

Der kunne ikke ydes hjælp til operative indgreb, tandregulering eller almindelig løbende forebyggende eller behandlende tandpleje, jf. Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 punkt NKH 06.09.34.

Ankestyrelsen fandt det ikke godtgjort, at recementeringen af bro i underkæben skyldtes ulykken den 1. maj 1996, hvorfor der ikke kunne ydes hjælp til regningen på ialt 424 kr. efter § 58.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at det af brevet fra ansøgerens tandlæge fremgik, at broen ikke var løs efter faldet.

Ankestyrelsen fandt ligeledes, at der ikke kunne ydes hjælp til udgiften på 133 kr. til undersøgelse og tandrensning, idet der var tale om almindelig løbende forebyggende eller behandlende tandpleje.

Ankestyrelsen tiltrådte således ankenævnets afgørelse.